

Director y Administrador

LUDOVICO FURLAN

★

calle Coronel Ramón Lista 5158
U. T. 50-5502

Naročnina:

Eno leto \$ 5.—; ½ leta \$ 3.—
Posamezna šteč. \$ 0.15

PRAVICA

JUSTICIA

PERIODICO YUGOSLAVO - ESLOVENO

TARIFA REDUCIDA

Registro de la Propiedad

Intellectual N° 196.979

No. — Štev. 5.

Buenos Aires.

20 de Noviembre de 1945

AÑO — LETO I.

Afirma el mariscal Tito que Yugoslavia nunca tuvo elecciones tan liberales

BELGRADO. — El mariscal Tito declaró a los corresponsales que "nunca, en la historia de Yugoslavia, hubo elecciones efectuadas con tal orden, paz y dignidad". En la primera conferencia celebrada después de los comicios en la antigua residencia real de las afueras de esta capital, expresó que "todo el mundo estaba en libertad de votar o de abstenerse. La mejor prueba de ello es que las urnas sin lista de la oposición atrajeron un número considerable de votos en algunos lugares de Serbia, Croacia y Vojvodina.

"Sólo pequeños grupos de chetniks y ustachis trataron de provocar el terror en visperas de la elección, al atacar a algunas aldeas remotas y dar muerte a varios partidarios del frente popular. Se han registrado 6.500.000 votos en favor del frente, mientras que las urnas sin lista contenían 700.000 votos. Ninguna de estas cifras es todavía definitiva".

Al resumir las conclusiones de las elecciones, el mariscal Tito dijo que los resultados demostraban:

1°—Que los pueblos yugoslavos han resuelto mantener y reforzar lo realizado desde la guerra.

2°—Que los pueblos tienen confianza en las autoridades y no se volvieron hacia la oposición ni aun frente a las dificultades económicas.

3°—Que el programa del Frente Nacional ha sido adoptado por la mayoría.

4°—Que el pueblo rechaza la idea de retornar al antiguo estado de cosas, es decir, la monarquía.

Agregó que si cesaran las actividades ilegales y destructivas en Yugoslavia, ahora que han pasado las elecciones, sería posible contar con una libertad personal mucho mayor. También dijo que las elec-

ciones constituían una importante contribución hacia la paz en Europa y en los Balcanes.

Anunció finalmente que no se aplicarían nuevas medidas económicas; pero que las ya adoptadas serían aplicadas en forma más enérgica, y terminó diciendo que confiaba en poder reforzar las relaciones de Yugoslavia con todos los países aliados.

Los primeros resultados de las elecciones

BELGRADO. — Paulatinamente se van conociendo los resultados de las elecciones realizadas en Yugoslavia, y el mayor éxito obtenido hasta ahora por el gobierno ha sido en Macedonia.

En Belgrado votó el 91 por ciento del electorado, y de éste, el 81,53 por ciento lo hizo en favor de los candidatos del Frente Nacional a la Asamblea Federal, obteniendo la oposición 18,47 por ciento. En Zagreb la proporción es de 88,02 por ciento para el Frente Nacional y 11,98 en contra. La proporción de los votos para el consejo de nacionalidades es, en Belgrado, 83,2 por ciento para el Frente Nacional y 17,8 en contra, y en Zagreb, 83,24 por ciento y 11,76, respectivamente.

En Sarajevo, capital de Bosnia Herzegovina, la proporción de votos para la Asamblea Federal es de 96,1 por ciento en favor del Frente Nacional y 3,9 por ciento en contra. Para el consejo de nacionalidades, 95,7 en favor del Frente Nacional y 4,3 en contra.

Todavía no se han anunciado los resultados de Podgoriza (capital de Montenegro), Skoplje (capital de Macedonia) y Ljubljana (capital de Eslovenia).

La verdad triunfa

Cuando la libertad se establece cual patrimonio irrevocable de los pueblos, éstos saben hacer uso de esa libertad, utilizándola exclusivamente para la creación de las disposiciones y preceptos que garantizan su bienestar.

En las recientes elecciones celebradas en Yugoslavia los pueblos de esa nación han ofrecido un espectáculo de alto civismo y dado, a su vez, evidentes muestras de estar gozando de aquella libertad que durante siglos anhelaron y pregonaron en todo tiempo y lugar.

Recién después de grandes luchas y enormes sacrificios, por fin la palabra ha sido cedida a esos pueblos y esos pueblos han expresado libremente su pensamiento y establecido, de una vez por todas, su posición ante el mundo y ante la historia.

Para ello, sabido es que tuvieron toda la libertad necesaria, y tal como lo declara el mismo Mariscal TITO: "nunca en la historia de Yugoslavia hubo elecciones realizadas en tal orden, paz y dignidad", lo que podemos considerar como ratificación de ese ejemplo cívico ofrecido por los pueblos de Yugoslavia en las elecciones de referencia.

El resultado de la histórica jornada del 11 de noviembre del año en curso, cuyos protagonistas fueron los pueblos de Yugoslavia, es obvio y de dominio general, y, a pesar de los esfuerzos de las bandas opositoras, reaccionarias, todo ha sido llevado a feliz término y el auténtico sentimiento popular se reflejó en las cifras que arrojaron los escrutinios. Así, los pueblos de Yugoslavia han entregado la dirección de los destinos de la nación a aquellos quienes han asumido su defensa durante la guerra, a aquellos que han luchado para la libertad y reivindicación de la masa popular yugoslava y a aquellos que han liberada a esa tierra de la bota humillante del nazi-fascismo.

Además de todo ello, y conforme a las palabras del propio Mariscal TITO, el resultado de las elecciones demuestran que: "a) los pueblos yugoslavos han resuelto mantener y reforzar lo realizado desde la guerra; b) los pueblos tienen confianza en las autoridades establecidas de antemano por su propia voluntad; c) el programa de los Frentes Nacionales ha sido votado por la mayoría; d) el pueblo rechaza la idea de retornar al antiguo estado de cosas, es decir, la monarquía".

En base a ello, libremente podemos afirmar que los pueblos de Yugoslavia, con las elecciones, no han hecho otra cosa que ratificar en la paz lo que han hecho en la guerra, lo que a su vez, demuestra la certeza con que han tomado las decisiones de semejante trascendencia en los momentos más críticos de la historia yugoslava.

En relación a lo precedente esperamos que, establecido sobre nuevas y flamantes bases constructivas, Yugoslavia, iniciará para todos sus hijos una nueva era, la de reconstrucción, de rehabilitación económica, la que ha de condensar e involucrar los tres principios más altos de la humanidad culta y progresista, los principios que establecen y garantizan sin distinción alguna, la libertad, igualdad y fraternidad.

Jugoslovanska kolenija v Buenos Aires-u bo proslavila ustanovitev AVNOJ-a z velikim javnim shodom.

V zvezi s proslavo našega velikega narodnega praznika 29. Novembra, ko je bil ustanovljen v Bihaću AVNOJ, se je v Buenos Airesu organiziral poseben meddržtevni odbor kateri organizira shod za 2. decembra pod pokroviteljstvom odpravnika poslov jug. poslanstva g. dr. V. Kjuder, na tem shodu bodo govorili predstavniki naše kolonije in tukajšnji česki ambasador gosp. Fr. Kaderabek in eden predstavnik Vseslovenskega odbora.

Državni grb Nove Jugoslavije

Pomiloščenje obsojenih četnikov odklonjeno

Belgrad, 13. avgusta. — Predsedništvo Provizorične narodne skupštine je na svoji današnji seji odklonilo peticijo za pomiloščenje smrtni kazni, ki so jo predložili nekateri člani organizacije Draže Mihajloviča, ki so bili po vojaškem sodišču obsojeni na smrt. Osebe, sedem po številu, ki so radi izdajstva bile obsojene na smrt, so Lukacevič, Keserovič, Schwarts, Gasparevič, Monir Petrovič, Jovan Grković in Vojin Vojinović.

Opomba: Smrtna kazen je bila izvršena 20. avgusta.)

Koroški Slovenci

Ljubljana. — Zastopniki koroških Slovencev so pozvali voditelje Socialno demokratske, Komunistične in Avstrijske narodne stranke na Koroškem, da ustanovijo združeno antifašistično fronto za borbo proti ostankom fašizma. Sprejeli so odgovor od vodstva avstrijske Narodne republikanske stranke, v katerem se priznava pravica Slovencev za sodelovanje pri administraciji svoje pokrajine, obenem se pa odklanja njihova zahteva, da se slovenski del Koroške priključi k Jugoslaviji.

Pokrajinsko vodstvo avstrijske Narodne stranke smatra, da bodo zavezniki na mirovni konferenci priznali one avstrijske meje, ki so obstajale leta 1937, v smislu zaključkov glede Avstrije na krimski konferenci. V svojem odgovoru pravi vodstvo avstrijske Narodne stranke, da bo podpiralo vse narodne, gospodarske in politične zahteve koroških Slovencev v okviru nerazdeljene Koroške v svobodni, neodvisni demokratični Avstriji.

Poznani koroški Slovenec dr. Julij Fellahar je pisal avstrijski Narodni stranki, v katerem je rekel: "Avstrijska stranka se je izognila odgovora na poviz koroških Slovencev, ako je pripravljena sodelovati v enotni fronti vseh strank za iztrebljenje in uničenje fašizma na Koroškem. Niti ni omenila nacijskih zločinov na Koroškem ali paprizadevanje koroških Slovencev proti fašizmu. V nesoglasju z Atlantskim čarterjem, v katerem zagotavljajo zavezniki vsem narodom pravico do samoodločbe, avstrijska Narodna stranka ne priznava te pravice koroškim Slovencev, toda obenem zatveva ločitev Koroške od nemškega rajha. To je pogled fašističnega imperializma. Koroški Slovenci so bili edini narod v Nemčiji, ki so ustanovili in več let podpirali oborožene odrede za ugonobitev fašizma in njegovega orožja ter so tako javno pokazali svojo voljo, da hočejo biti sami svoji gospodarji. Geslo o nerazdeljivi in svobodni Koroški, ki

se ga naglašja v odgovoru avstrijske Narodne stranke, je geslo nemškega imperializma in pangermanizma. Z njim hočejo legalizirati prisiljeno ponemčenje koroških Slovencev in jim odkloniti pravico do samoodločbe.

AVNOJ je postal Nar. Skupščina

Belgrad. — Na sinočni seji AVNOJa je bila sprejeta peticija Centralnega narodnega odbora Vojvodine, da se priključi avtonomna Vojvodina v federalno Srbijo. Zatem je bil sprejet predlog predsednika dr. Ivana Ribarja, da se AVNOJ zanaprej imenuje PROVIZORIČNA NARODNA SKUPŠČINA demokratične federativne Jugoslavije.

Skupščina ne priznava Petrove oblasti

Belgrad. — Na sinočnem zasedanju Provizorične Narodne Skupščine je podpredsednik vlade Edvard Kardelj v imenu vlade podal sledečo izjavo:

"Glede izjave kralja Petra, ki jo je podal po radiju iz Londona 8. tega meseca (avgust) in s katero je odpoklical kraljevske regente, je vlada demokratične federativne Jugoslavije na svoji današnji seji sklenila sledeče: Na podlagi pogodbe med tedanjim predsednikom narodnega komiteja osvoboditve Jugoslavije maršalom Titom in premierjem kraljeve vlade dr. Ivanom Šubašičem, ki je bila sklenjena v Belgradu 1. novembra 1944 in ko so jo celotno odobrile vse velesile — USSR, Združene države Amerike in Velika Britanija, kakor tudi kralj Peter sam, je kralj prenesel kraljevske oblasti na kraljevske regente z dekretom šte. 54 od dne 29. jnuarja 1945 in izdanim v Londonu."

Ko je Kardelj prečital omenjeni dekret v celoti, je nadaljeval: "Na podlagi tega akta, ki ga je podpisal kralj Peter tudi premier in vsi ministri tedanje kraljeve vlade, sta Narodni osvobodilni komite in kraljeva vlada na skupni konferenci v Belgradu 26. februarja 1945 predlagala sledeče osebe v regentski svet: dr. Srdjan Budisavljevič, dr. Anton Mandić in Dušan Srnc."

Kralj Peter je sprejel omenjeni predlog in podpisal dekret glede nominacije regentov pod zaupnim aktom šte. dne 2. marca 1945. Takoj zatem so regenti podali svoje prisege in formalno prevzeli dolžnosti v upravljanju kraljevske oblasti.

Na podlagi vsega tega ostanejo kraljevski regenti edini izvrševalci in upravitelji kraljevske oblasti, dokler ustavna skupščina ne napravi definitivnega zaključka glede bodoče oblike vlade in do tedaj ne more kralj Peter ustavno in pravomočno vršiti državno in kraljevske oblasti, izvzemši imenovati nove regente, kot predvideno v pogodbi z dne 1. novembra 1944, v slučaju smrti ali odstopa že imenovanih regentov."

Po prečitaniu te izjave je skupščina nadaljevala s svojim delom. (SANS).

Antifašistični Kongres v Trstu

Trst, 12. avgusta. — V Trstu se je pričel včeraj kongres antifašistične slovensko-italijanske lige. Udeležilo se je 1500 delegatov iz vseh delov Slovenskega Primorja, Trsta, Istre in Reke. Dvorana je okrašena s slovenskimi, hrvaškimi, italijanskimi in zavezniki zastavami; ter z zastavama mesta Trsta in Reke. Kongresa so se udeležili tudi nekateri zavezniki oficirji in žurnalisti. Med otvoritveno svečanostjo so dospеле zavezniske vojaške oblasti. Pozdravil jih je Josip Sestan, ki je izrazil upanje, da bi zavezniki pravilno pojmovali delo kongresa.

V svojem govoru je tajnik pokrajinskega narodnega osvobodilnega odbora za Slovensko Primorje Boris Kraigher poudaril, da je narod Julijske Benečije s svojim aktivnim sodelovanjem v krvavi borbi pokazal svojo pripravljenost za vse žrtve in pripravljenost premagati vse razlike med slovenskim in italijanskim narodom. Boris Kraigher je rekel:

Naš narod je sledil vzgledu jugoslovanskih narodov in demokratičnih sil severne Italije in je formiral Garibaldijevi brigadi deveta in enjstega korpusa. Ta kongres je izraz izrednega mednarodnega položaja prebivalstva Julijske Benečije. Še ni bilo zaključeno, če bodo spadali pod Italijo ali pod Jugoslavijo. Reakcija bi nas rada razdružila s pomočjo demarkacijske črte. To stališče nas je primoralo ojačiti svoje politične organizacije. Naš namen je politično in organizacijsko zedinjenje antifašističnih pokretov. Ljudstvo Julijske Benečije želi in zahteva pravico, da samo odloča o svoji usodi. Vsled tega ne bo dopustilo, da bi ga kdo prevaral. Naše geslo je: Prošlosti ne maramo, niti ne maramo, da bi drugi narodi zlivali svoje zlo nad nami. Prošlost je prinesla fašizem, vsled tega obnovev prošlosti ustvarja nevarnost fašizma. Želimo, da se upošteva Atlantski čarter. Reakcionarji, ki skušajo razrušiti naše edinstvo in ki obtožujejo antifašistično ligo, da vodi propagando za panslavizem, — hočejo zavesti narod, da bi se ne zavedal dejstva, da se liga bori za tako demokracijo, kot jo danes že pozna večina slovenskih držav, zlasti še USSR in Jugoslavija, ter da je želja italijanskega ljudstva tudi iti naprej in ne nazaj.

Strogo protestiramo proti reakciji, ki skuša dvigati gesla za restavriranje državnega aparata, ki je bil zgrajen s pomočjo sile, za vlado manišine nad večino, za sistem prefektur, kjer bi narod imel

le svetovalno pravico, mesto svoje lastne narodne oblasti."

Kraigher je nato govoril o poskusih reakcije, da se odstranijo one strake, ki hočejo ustanoviti politično koalicijo, v kateri zahtevajo one stranke, ki ne uživajo zaslobe pri narodnih množicah, isto število zastopnikov v odborih, kot bi jih imela liga. Rekel je: sledeč: Nerazdružljivost mest Julijske Benečije od svojega zaledja: neodnehna borba proti ostankom fašizma; borba za ohranitev in povečanje pridobitev osvobodilne vojne; kampanja za razkrinkanje črnotrčev in onih, ki se okorišcajo in bogatijo na račun povojne revščine; akcija naših organizacij za povečanje slovensko - italijansko bratstvo, ki je predpogoj za dosego uspeha naše borbe za demokratično oblast; problem o odnosih antifašistov napram zavezniki vojaški oblasti, s katero je treba kooperirati. Ta kooperacija je mogoča le tedaj, če se spoštuje volja naroda, če se pripozna narodna oblast, katero je zgradil narod sam v svoji osvobodilni vojni.

Seveda bi bilo nemogoče obdržati narodno oblast, če se ponovno upelje stari red, ki je obstajala do leta 1943. Šele leta 1945 se je posrečilo našemu narodu ovreči ne samo sovražnikovo oblast v Julijski Benečiji, ne samu tujčevo oblast, temveč vso fašistično oblast!"

Kraigher je tudi poudaril, da je liga pripravljena sprejeti tudi zastopnike drugih strank, ne na podlagi enakopravnosti, ampak na podlagi prave moči vsake stranke, moči, ki jo uživajo med narodom. Dosedaj so te stranke pobijale program slovensko - italijanske lige in so vodile propagando proti njih pravno Goebbelsovem načinu. To je delal posebno katoliški tisk pod vodstvom škofa Santina in Margottia, ki sta po kraških grabnih iskala, da najdeti — skunaj z drugo svetovno reakcijo — trupla žandarjev, ki morda niso bili fašisti, temveč samo fašistični hlanci in ne kaki narodni heroji, ki bi nadli v borbi za skupno stvar. Ta tisk sedaj podpira vse sovražnikove kolaboratorje v Jugoslaviji — četnike, ustaše in belo gardo — ki se sedaj prosto kretajo po Trstu in se počutijo na varnem, odkar ni več ljudskega sodišča. Nas pa obtožujejo, da nismo demokratični. Toda če bi oni imeli našo oblast, bi takoj pokazali svojo proti - demokratičnost in protinardnost. Aktivna antifašistična liga je glavna garancija narodu, da se bo mogel upirati novemu sovražniku in uspešno razdreti vse reakcionarne načrte.

(SANS).

PEKARNA in SLASČIČARNA

P. Benčič

Razvažanje na dom

Avenida J. Bautista Alberdi 356
U. T. 43-0860

P i v a r n a

Kroglišče in Keglišče

D J U R O K O V A Č

SVEŽE PIVO

WARNES 2113

LA PATERNAL

DR. METOD MIKUŽ:

DOLOMITI

Ob priliki prvega kongresa Osvobodilne fronte Slovenije, ki se je vršila v Ljubljani 14., 15., 16. in 17. julija 1945, je verski referent dr. Metod Mikuš, slovenski duhovnik, ki se je boril štiri leta med partizani, spisal naslednjo spominsko črtico. Objavljena je bila v "Slovenskem poročevalcu" dne 15. julija 1945.

(SANS).

Če bi profesor ali učitelj vprašal starega partizana pri izpitu, kje in kaj so Dolomiti, bi mu ta prav gotovo ne odgovoril povoljno. Ne bi začel s tem, da je ta gorska tvorba iz tega ali onega časa, in podzavestno pokazal samo v smeri proti Dobirovi in Sv. Katarini.

Da, to in tam so naši partizanski Dolomiti. Del slovenske zemlje, na katero si ni upal stopiti okupator kljub svoji ogromni premoči polnih šest mesecev z majhno dvakratno izjemo nekaj dni o božiču 1942 in o pustu 1943. In meje tega našega dolomitskega kraljstva? Danes jih lahko povem in vem, da se bodo ljudje čudili. Danes, ob velikem prazniku Osvobodilne fronte, katere zmagovito vodstvo in veliki človečanski program je prav s svobodnimi Dolomiti v najtesnejši zvezi.

Severno mejo je namesto nas stražila Hitlerjeva Nemčija. Zagradila jo je tri metre na globoko in dva na visoko z bodečo žico in skrbno zaminirala. A prav pod temi minami je zletel v zrak marsikateri vlak in se zrušil marsikateri bunker. Za juriš pa so bile najbolj prikladne francoske ročne granate, katere so hitlerjevci obešali na mejo, jih med seboj povezali in mislili, da nam tako pripravljajo gotovo smrt, če bi poskusili prelezti žico. Žico so partizani neštetokrat prelezli, a smrti le ni bilo. Imeli pa smo od te "meje" ali kakor smo jo imenovali od "drata" dvojno korist: bili smo varni pred Italijani, kajiti njihovi zavezniški jim niso nikdar pustili, da bi prišli čez njihovo ozemlje nam za hrbet, pa tudi pred Nemci, ki si preko visoke in zaminirane meje niso ne upali ne smeli. Druga, prav tako velika korist pa je bila ta, da so bile prav vse te mine in granate naše najboljše skladišče. Med našimi minerji in strokovnjaki v pobiranju min se je iz noči v noč vrila neizprosnna in skrajno zagrizena borba. Hitlerjevci so polagali mine, a naši so jih pobirali sproti in pred nosom, na žici pa puščali listke: zahvaljujemo se vašemu firerju za točno dostavljanje vojnega materiala. Poleg tega je na Osredku, za dober lučaj kamna od žice v polnem miru šest mesecev razvijal svoje vojaške in politične načrte takratni slovenski glavni štab.

Vzhodna meja je bila dvojna. V širšem pomenu, to so partizani redno kontrolirali vsako noč, je segala do ljubljanskega bloka, v ožjem pomenu, to se pravi, kamor se ni upala stopiti okupatorjeva ali izdajalčeva noga niti podnevi, pa je tekla tik od cesti Šmartno — Dobrova, nad dobrovskim župniščem čez Šujico in odtod po cesti Stranska vas — kota 385, preko katere se je končala ob "meji". Južno mejo je z malimi izjemami tvorila v ožjem smislu cesta Radna - Brezovica - Log-Drenov grič in odtod nedoločeno nekam nad Staro Vrhniko, v širšem pomenu pa vse do Ljubljane. Sporna v ožjem smislu je bila le zapadna meja in to zato, ker okupatorju nikakor ni bilo moči dopevedati, naj opusti postojanko v Polhovem gradu. Zato je v slovitih Prošci pokalo in so leteli v zrak kamioni vsako soboto, ko je okupator vozil hrano in municijo v Polhov gradec.

Od krajev na tem malem, a povsem svobodnem ozemlju bodo v zgodovini slovenskega naroda za vselej zapisani: Babna gora, sedež Izvršnega odbora Osvobodilne fronte, Ključ (kota 623), vhod v slovenske Termopile, Osredok, sedež glavnega štaba, vzhodno pobočje Toškega čela, sedež Centralnega komiteja komunistične partije Slovenije, in nazadnje Žerovnikov graben z na pol podrto hišo pri Gavgarju, zbirališče nas vseh v veselih in žalostnih dneh.

V tem majhnem delu slovenske zemlje so bili ustvarjeni in uresničeni najboljši načrti, globoko doživete in doumljene temeljne točke Osvobodilne fronte in nepriklicno dosežena trdnost in enotnost političnih gledanj. Na zemlji, obdani vsepovsod od okupatorja in domačih izdajalcev, je današnje vodstvo slovenskega naroda, opirajoče se na poštenost slovenskih ljudskih množic in na udarno nepremagljivo moč slovenskih partizanov, izpričalo in dokazalo pred vsem svetom, da je vsak narod in njegovo postavno vodstvo nekaj neuničljivega, pa naj je številčna in oborožitvena moč njegovega sovražnika še tako velika.

Težko danes človek verjame, da se je vse silno, nadčloveško delo teh ljudi vršilo dobre pol ure od močne okupatorske in belogardistične postojanke na Dobravi, uro daleč od Ljubljane, slabo uro daleč od Polhovega gradca, Korena in v senci nemškega rajha in to ob času, ko so se pod fašistično težo šele začeli prebujati veliki zaslužnjeni evropski narodi. Če bi človek verjel v čudeže, ali če bi bil tako površen, da bi se mu ne zdelo vredno vse to natančneje premisliti, bi nazadnje prav gotovo dejal, res je, čudež je vse to. Pa ni bil. Zmogli pa so kaj takega izključno samo ljudje s trdno in nepremagljivo vero v zdravo poštenost slovenskega naroda, z vero in prepričanjem, da je bolj za svobodo lastnega naroda sveta in neodližljiva dolžnost in ljudje velike ljubezni do naroda, ki je bil izroččen na milost in nemilost okupatorju in domačim izdajalcem.

V Dolomitih, v najtežjih dneh domovinske vojne in vse zaslužnjene

Evrope, je pisal Kristof (Edvard Kardelj, veliki Titov soustvarjalec nove Jugoslavije, svoje najlepše stvari. Še danes je človeku, ki pozna vzroke in zgodovino vseh teh sestavkov in brošur, toplo pri srcu, ko se spomni velike in neodjenljive človečanske ljubezni tega človeka. Vedno se smehljajoč, poln vere, zdravega optimizma in velike ljubezni do sočloveka, je bil naše predragoceno sonce, ki je znalo in moglo pregnati vsako meglo in se tako težak oblak. V Žerovnikovem grabnu ali pri Kelnaču pod Hruševim je tedanji politikomisar glavnega štaba Peter (Boris Kidrič) sproti, a trdno in nepreklicno izdeloval politično-vojaške načrte, krepil in z železno voljo in nepopustljivostjo ustvarjal okupatorju najobčutnejšo pest: prve slovenske brigade.

In če bi našteval dalje, bi ne bilo ne prostora ne časa. Bili so vse to tako veliki dnevi in noči, da bi vsak od teh zaslužil polno pozornost. In v tev so živeli veliki in dobri ljudje. Roka je znatno prešibka, da bi jih dovolj močno in jasno prikazala ljudem, pa človek nazadnje tudi ne ve, kje bi začel. Ali pri teh ljudeh, kot politikih in državnikih, ali samo kot pri ljudeh. Vem, ne bo jim vseč, vem pa tudi, da mi bodo kot znanцу odpustili.

Obiskal sem sedež Izvršnega odbora na Babni gori. Sonce je zahajalo in okupatorjevi hlapci na Korenu so že hiteli prižigati luči okrog postojanke, da je izgledala kot pravljčni in začarani grad. Dobil sem vse doma, kar je bila sreča. Saša (Josip Vidmar) je ležal obvezan in godrnjal nad Cedrikom (dr. Obračunčem), ker mu je spulil, ne vem ali preveč ali premalo zob, a zraven na šahovski deski neusmiljeno mrcvaril Jako (generallajtnant Jaka Avšič) in se pazil na vsako besedo, ki smo jo izpregovorili. Pavle (minister Edvard Kocheg) je sključen ob mizi kot veliki idealist spravljal na papir še vedno svojo največjo željo: pridobiti in prikleniti k borbi duhovnike in verne ljudi. Na skeptično mnenje, da se mu bo drugo pač posrečilo, prvo pa ne, ni imel časa odgovarjati. Spet se je sključil in pisal in črtal naprej. Gašper (minister Tone Fajfar) je mirno, kot da ni nikogar ne v sobi ne na svetu, nekaj pisal. Drejče (sekretar Lubej) je Andreju (dr. Rusu) razlagal o najnovšem razvoju ruske ofenzive. Vse je bilo nekam živahno, precej podobno panju. Tako po majhnosti hiše kot po delu. In skoro bi prezrl Miho B. (podpredsednik dr. Breclj), ki si je že v mraku pred ogledalom drezal z zobtrebcom z zobe. Razložili in poučili so me, da si plombira zob. Ker je bil takrat nekaj zdravstveni referat za nas vse, se je z solznimi očmi sicer, vendar pa le obrnil in se uslužno ponudil, da jih plombira tudi meni. S taktom sicer, a odločno sem odklonil.

Polagoma so dokončavali. Jaka je bila seveda matiran, Saša se je smejal, Gašper se je zagledal skozi okno, Drejče je zgibal karte in zapiske in samo še Pavle je hitel spreobračati. Razgovarjali smo se in govor je tekel gladko in neprisiljeno kot med ljudmi, ki jim je že zdavnaj jasno marsikaj, ki so ene misli, ene poštenosti in ene ljubezni. In nazadnje, bog ve kdaj, so celo zapeli. Začarani grad na Korenu se je svetil in nad Ljubljano je bilo svetlo kot da bi gorela. Bila je res v peklju in v vicah.

Obisk pri Luki (minister Leskoček) je bil redno krajši. Veliko sva se pomenila in misli tega stvarnega človeka so bile jasne, odločne in koristne. Luka je bil vselej človek stvarnosti. Tudi v tem, da je razdal vse, kar je imel, če je uvidel potrebo.

To so Dolomiti z naše, — človeške in partizanske strani. Dolomiti, kjer sem našel prvič v življenju prave ljudi in resnične prijatelje. Res je, da tudi borba sama že družijo ljudi. A svet in človek se v bistvu ne spremenita nikdar. Je in ostane: iskreno in zares družijo samo ljubezen. In ta je med nami in v nas dolomitskih ljudeh veliko in ne bo nikoli minila.

Zadnjič sem obiskal te kraje. A kaj pomaga, ko ni več tako, kar nas ni. Vmes je že čas, roka okupatorja in izdajalca. Zastonj sem na Osredku iskal generala Jako, ki je bil takrat ves čas nejevoljen na ljudi, ker so imeli njega za duhovnika in ne mene. Pri Gavgarju je porušeno, na Babni gori tudi in Lukovega bunkerja nisem mogel več najti. Škoda, morda ima še kaj zame.

Nov Jugoslovanski denar

Od maja meseca je v prometu 1.000 dinarjev. Na desni strani dinarja je lepa slika jugoslovanske partizana.

POD LIPO

SOSKI:

POD LIPO

Prve jugoslovanske svobodne volitve, ki so se vršile v Jugoslaviji 11. novembra t. l. so pokazale celemu svetu politično zrelost jugoslovanskih narodov, pri zbiranju svojih kandidatov na vodilna mesta. Ni bilo težko uganiti kakšen bo izid volitev, kajti bili smo prepričani, da bodo narodi Jugoslavije, ki so v svojih težkih letih borbe znali brez omahovanja slediti svojim vodnikom, kateri niso zbežali v tujino temveč so jim stali v najbolj kritičnih momentih ob strani in jih dovedli kakor dovede spreten mornar svoj čolnič iz razburkanega morja v miren pristan. Jugoslovanski narodi so izvolili v svojo ustavodajno skupščino ljudi, ki so vredni zaupanja, kajti dobro se zavedajo, da so v tej težki povojni dobi, dobri in pošteni voditelji največje jamstvo za dvigniti novo Jugoslavijo iz razvalin in kar je najglavnejše ohraniti si dolgotrajni mir. Maršalu Titu je bilo malo mar če se takozvana opozicija ni hotela udeležiti volitev. Vsak pošten Jugoslovian si tako zadržanje opozicije tolmači na način, da jih je le strah pred bankroto dovedel do tega, da so voditelji tistih strank ki so bile vedno prepričane da takorekoč monopolizirajo jugoslovansko javno življenje, niso predstavili svojih kandidatov. Da so pa videli, da ni tako in da se jih je 90% jugoslovianov niti spomnilo ni na nje, so v svoji trdovratni opozitorni politiki ostali brez besede. Seveda ni manjkalo tudi v tujini političnih klatežev, ki so hoteli dvigniti nekoliko prahu na račun jugoslovanskih volitev, češ, da iste niso bile svobodne. Mi se vprašamo kaj pa imenujejo in razumejo za svobodo? Če mislijo da je svoboda neprestani strankarski prepiri ki narodu prav nič ne koristijo, potem jih tudi jugoslovanski narodi lahko svobodno izključijo iz svoje sredine.

★

Kaj pa kralj? Tudi njemu je odklenkalo, kajti v novo ustanovljeni skupščini prevladuje republikanski duh. Kralj je, kakor pravijo, mirno sprejel vest o poteku jugoslovanskih volitev, kaj je na hotel drugega? Menda je že toliko pameten da je razumel, da morda ni mogoče več voditi narodu s kraljevske palice, in če je pred 11. novembrom imel še kaj upanja, da se bo povrnil na Beograjski prestol, mora biti sedaj že popolnoma prepričan, da bo le treba svojo kraljevske krono postaviti na polico, ali jo dati v kak muzej. Toda nič zato, saj bi italijanski kralj imel štiri krone če ni odklonil hrvatske, pa bo ostal brez nobene kakor kaže.

★

Ta mesec bosta minuli dve leti od kar se je v Jugoslaviji, ki je bila že dve tretjini zasedena po nacističnih vojskah, ustanovila začasna vlada, ali bolje rečeno ustanovljena je bila Nova federativna Jugoslavija. Koristno je da nekoliko opišemo pomen 29. no-

vembra 1943, ki bo menda v nadalje največji jugoslovanski narodni praznik. Površno bi se opisalo ustanovitev tega novega jugoslovanskega predstavništva takole: Eno leto prej ko je bila sestavljena nova vlada v Jajcu se je v Bihaću 27. novembra 1942 ustanovila prva ustavodajna skupščina ali kakor se imenuje AVNOJ, (Anti-fašistično Veče Narodov Osvobodjene Jugoslavije) prisostvovali so na tem shodu 65 delegatov iz vseh krajev Jugoslavije. Slovencev ni bilo na tem shodu, kjer je bila še takrat Slovenija ločena po ozemlju ki so ga imeli zasedenega Nemci. AVNOJ, je iz svoje srede izvolil svoj izvršilni odbor, kateremu je predsedoval dr. Ribar. Ta je prav tisti Ivan Ribar, ko je leta 1918. tudi predsedoval takratni ustavodajni skupščini, ki pa je takoj odstopil ko je videl, kako je bila oskrnjena ustava na katero je on prisegel. Kakšna razlika od takrat pa do sedaj. Na tem zborovanju ni bilo frakov, ne kraljeve garde, ne pompoznih ceremonij, le preproste obleke skrbno urejene za tako svečanost. V tem novem parlamentu ni bilo strankarskega prepira ne opozicije. Če so bili zastopniki vseh strank, je bila v vseh samo ena želja: osvoboditev Jugoslavije. AVNOJ, prevzame vso oblast na osvobojenem ozemlju. Skrbi za industrijo in poljedelstvo, zalaga svojo vojsko s vsemi potrebščinami, sploh vse kar je potrebno pri urejevanju države. Njen program sestoji iz šest točk. V tretji točki pravi: takole: Vse potrebe soc. življenja, kakor tudi ureditev nove vlade, bodo izvršene no končani vojni, po poslanicah ki bodo svobodno in suvereno izvoljeni po narodu. Od Bihaća do Jajca je minulo ravno eno leto. To je bila največja preizkušnja za jugoslovanske narode. Tito je pokazal v letu 1943. svojo največjo vojaško spretnost, ko je v juniju rešil svojo vojsko iz sovražnega obroča, toda doživel je tudi svoje najsilnejše zmage. 29. novembra leta 1943 se je v mestu Jajcu vršilo drugo zasedanje AVNOJ-a, ki mu je ponovno predsedoval Dr. Ivan Ribar. V svojem zgodovinskem govoru pojasni smisel Jugoslovanske federacije: Jugoslovanski narodi niso nikoli priznali razkosanje Jugoslavije, kakor ga je usiljeval fašistični imperijalizem. Jugoslovanski narodi so pokazali v svoji skupni borbi, svojo trdno volio ostati združeni v Jugoslaviji. Da se uveljavi princip suverenosti jugoslovanskih narodov in da ostane Jugoslavija pravi dom vseh svojih narodov in ne kakor prej ko je bila pod vodstvom reakcionarnih klik. Federativni režim bo zagotovil popolno enakopravnost in pravice: Srbom, Hrvatom, Slovincem, Crnogorcem, Macedoncem, itd. Federat. sistem bo upostavljen na polni demokratični podlagi. "Ko je skupščina odobrila predlog za federacijo je bil iz AVNOJ-a izvoljen Narodno Osvobodilni Odbor ali eksekutiva, ki je nosil vse karakteristike nove vlade. Za predsednika ministrov

je bil izvoljen maršal Tito, kakor tudi za vojnega ministra. Ribar je obdržal mesto predsednika AVNOJ-a. V novo vlado so bili izvoljeni tudi štirje Slovenci: Edvard Kardelj, Edvard Kocbek, Jože Rus in drugi.

Od 16. članov nove vlade samo štirje so komunisti. Po narodnosti je šest Srbov, pet Hrvatov, štirje Slovenci, en Crnogorec in eden Bosanec.

To bi moralo zadostovati tistim ki so nas skušali prepričati o nadvladi komunistov ali Hrvatov nad ostalimi narodi. Na tem zasedanju je bilo tudi izrečeno da ostane izdajalska zamejna vlada v Londonu brez pravic imenovati se legitima vlada Jugoslavije. Ostala je prava reprezentativna vlada jugoslovanskih narodov, tista ki je bila izvoljena 29. novembra 1943 katere obletnico obhajamo ta mesec.

★

Poročila nam ne povedo nič jasnega o podrobnosti iz jugoslovanskih volitev, to je pač časnikarska tajnost kapitalističnega časopisja. Razvidno pa je da je bil vodilni red izvršen na način, da ni nobena politična stranka volila svojega direktne kandidata, temveč vse stranke so volile v NOF. Vsak državljan ki se ni strinjal s NOF mu ni bilo vsiljeno da mora to storiti. Toda kakor pravijo poročevalci angleških listov je samo v Beogradu volilo 81,53% za NOF, v nekaterih krajih je celo sto od stotno to je bil največji udarec za tiste politične voditelje ki so mislili da, ako oni ne podprejo volitev, da bo tudi velika večina naroda isto storila. In tako bi seveda imeli vzrok dovolj proglasiti volitve za neveljavne. NOF, je sestavljena iz ljudi vseh socialnih krogov in iz vseh strank. Seveda ni v njej prostora za tiste, ki jim je strankarski privilegij več kakor narodov blagor. Narod se je dobro zavedal, da so v novi Jugoslaviji potrebni politični zdravi ljudje, pa najsibo da spadajo k katerisibodi stranki, in da se pri zbiranju svojih kandidatov niso motili. Če bodo v Nar. Osv. F. prevladovali komunisti, ni nič čudnega kajti danes ne more nihče več zanikati da je bila komunistična stranka glavni faktor pri organiziranju odpora proti fašizmu.

★

Ko sem v soboto gledal igro v Ljudskem odru, "Tri zaostale ure" sem se spomnil na slovensko kolonijo. Seveda bo kdo vprašal kaj ima skupnega ta igra z našo kolonijo? Toda ni tako enostavno kakor bi nekateri mislili, čeprav se igra vrši v Sloveniji za časa okupacije. Igra namreč predstavlja tri slovenske oportuniste, ki so delali račune kako bodo narod vodili ko bo vojne konec, brez da bi žrtvovali ničesar. Ko se igra vrši imajo partizani v oblasti že vso okolico in se isti dan imajo vršiti volitve v NOF. Ti le "rodoljubi" so menili da bo treba iti s partizani kajti v nasprotnem slučaju jih bodo morali v potu svojega obraza dohitevati. Toda so se všteli, kajti novi ljudje so šli novim ciljem naproti, oni so pa zaostajali dokler niso popolnoma zaostali. Vsa

ta komedija teh treh "rodoljubov" se mi je zdela podobna prejšnjemu Slovenskemu listu, ki se je svoj čas samonazival za oficijalni list Slovencev. Vse je šlo seveda kakor po olju ko je bila "Hitlerjeva sekira še dobro nasajena". Udrihalo se je po partizanah da je bilo strah in groza. Človek se je kar bal iti po cesti če je le kedaj pohvalil Tita. Toda partizanov je bilo le vedno več. Tedaj so pri Slov. listu menili da je treba nekaj ukreniti. Stisnili so glave skupaj in se po tovariško pogovorili: Nekdo je dejal: Tovariši: (tako se bo treba od sedaj naprej nazivati), ura teče, teče, partizančkov ne bo še hudič vzela. Sedaj je čas za skupnost. Zaklicali so: Združitev! tako močno da še sedaj odmeva po koloniji. Kdo ne želi združitve? Potrebna je bila, je in bo. Slovenci v Argentini jo bodo prav gotovo izvedli prej ali pozneje. Le zapomniti si je treba da kdor hoče voditi, društvo ali kakoršnokoli organizacijo ne sme za časom zaostajati, kajti ura v resnici teče, in še kako teče. Kdor zaostaja ostane sam.

★

Volitve v Jugoslaviji so dokazale da NOF, je dobila sto od stotno jamstvo katerega so prosto izrekli narodi federativne Jugoslavije.

Ko se je odigral strahoten boj v domovini ki ga je vodila NOF, pod vrhovnim vodstvom Maršala Tita, so nekateri slovenski "rodoljubi" pisali nizkotne članke proti njenemu voditelju. Podpisivali članke I. P., S. S. in drugi ki so iz previdnosti čakali izid vojne in radi tega niso postavili svojega podpisu. Služili so namenom zamejne londonske vlade, bili so trojanski konji Puriča, Fotiča, Dominikoviča in drugih katerih je bil namen futrati naivne čitatelje s laži propagando v naših kolonijah in pokazati v vsej drugačni luči realno stanje osvobodilnega boja v Jugoslaviji.

Laži propaganda je bila publikirana v Slov. listu ki je bil registriran na "Registro de la Propiedad Intelectual" No. 155341 "kateri še danes izhajajo pod istim imenom in pod isto številko bilo bi dobro da bi omenjeni "rodoljubi" javno priznali svoje zaslepljeno delovanje napram NOF, ki še danes ima posledice v naši koloniji. Kdor greši podzavestno napram svojemu narodu mora imeti toliko moralne zavesti da ako dejstva potrjujejo obratno mora v prid narodu priznati da je proti njemu nastopal v najbolj kritični uri njegovega obstoja.

Če današnje vodstvo "Slovenskega lista" v resnici zagovarja NOF, bilo bi umestno da zahteva od prejšnjega vodstva in lastnikov lista javno izjavo da prekličajo vsa njihovo protinarodno laži propagando.

Tudi mi v "Pravici" jih bomo ponatisnili če bodo verodostojne.

Josip Hlača

Mehanična delavnica

★

Villa Real 140 José Ingenieros
U. T. 757-640

O Današnjih Glavnih Nalogah Jugoslavije

EDVARD KARDELJ

II.

Da bi mogli resnično biti kos nalogam današnjega dne, moramo vedeti, kaj je v tem trenutku najvažnejše. Treba je med mnogimi nalogami najti tisto, ki je najvažnejše in od katere zavise vse ostale naloge.

"Vse umetnost politike", pravi Lenin, "je tudi v tem, da odkrije in zagradi tisti člen, ki ga je najtežje iztrgati iz rok, ki pa je najvažnejši v danem trenutku, ki najbolje jamči tistemu, ki ga je zagrabil, da bo povlekel celo verigo."

Mislím, da je danes v naši deželi, v našem zaledju, ta najvažnejši člen: produkcija in trgovina.

Izpolniti to nalogo pomeni, postaviti trdno osnovo za premagovanje razsula in opustošenje v naši deželi, vnesti mnogo več organizacije in sistema v naše celotno gospodarsko življenje v naši deželi, vnesti mnogo prečiti poglobljene finančne krize, ustvariti možnosti hitreše obnove prometa, dvigniti standard življenja naših izmučenih ljudskih množic, to pomeni končno utrditi politične pozicije in množično podlago demokratične narodne oblasti. Toda ne samo to! Izpolniti v čim hitrejšem tempu to nalogo pomeni, krepiti državni odpor tudi s pomočjo našega gospodarstva, pomeni urditi tisto gospodarsko osnovo, brez katere je nemogoča resnična zmaga nad sovražnikom.

Vsa ta dejstva torej zahtevajo od nas, da zagrabimo v verigi z vsemi silami tisti člen, ki se imenuje produkcija in trgovina. Toda, da bi mogli to storiti, je treba zlasti videti in odstraniti nekaj najosnovnejših slabosti in napak v delu naših voditeljev in odgovornih delavcev. Našteli jih bomo samo nekaj:

1. Treba je čim prej odstraniti

tisto nesistematičnost pri delu, tisto beganje od naloge do naloge, ki ovira, da bi se katera koli naloga stvarno do konca realizirala. Na ta način postajajo naši voditelji sužnji brezštevilnih vsakodnevnih težav in odvezta jim je možnost, da s koncentracijo sil na enem, na najodločilnejšem mestu, razbijejo verigo težav in da se tako trdno postavijo na noge. Potem bo mnogo lažje reševati tudi druge stranske naloge. Treba je uvesti pri delu načrt, sistem in organizacijo in ne dovoliti, da se vsled pritiska drugorazrednih vprašanj in nalog zaide s te poti.

2. V naših gospodarskih prizadevanjih se je pojavil nek grob centralizem, ki je postal resna ovira pri obnovi. Brez dvoma je v vojnem času, kakršen je sedanjí, in zaradi vojnega opustošenja, neobhodno potrebno, da se centralizirajo gospodarski naporí vseh narodov, ker samo tako lahko zmagamo uničevalne sile. Toda med centralizmom in centralizmom je velika razlika. Je nek centralizem, ki z združevanjem naporov množic od spodaj dosega maksimalne uspehe. Obstojá na tudi birokratski centralizem, ki se vlika v vse in ki od zgoraj ukazuje s papirnatiimi odloki, ki so čisto v popolnem nasprotju z dejanskim stanjem. Mislím, da je prav tega drugega škodljivega centralizma pri nas mnogo in da zelo pogosto od zgoraj veže našim voditeljem roke in noge. Podedovali smo ga s starim uradniškim aparatom in znebimo se ga lahko samo z mobilizacijo množic od spodaj.

Ta dejstva ne veljajo samo za odnos med centralnimi in federalnimi organi, temveč prav tako tudi med federalnimi in okrožnimi ter okrajinimi organi oblasti. Naši voditelji na ne smejo postati neigibljivi, statični, kadar je govora o "kompetencah", o katerih se da-

Brzujavi Maršalu Titu

Mariscal Tito,

Belgrado - Yugoslavia.

Eslovenos Venecia Julia Agrupación Yugoslavia Libre Rep. Argentina pertenecientes Central Buenos Aires saluda gloriosa lucha TITO, pueblos, Nueva Yugoslavia Democrática Federal fecha 29 Noviembre elecciones 11 Noviembre, estamos, votamos moralmente lista encabeza TITO.

Presidente: Francisco Zaje Secretario: Francisco Mohorčić
Cnel. Ramón Lista 5158.

Mariscal Tito,

Belgrado.

Slovinci Primorske Društva Ljudski Oder Buenos Aires pozdravljajo Narode Federativne Jugoslavije 29 november 11 novembra volimo moralno Tita.

Predsednik: Emil Semolič.
Ramón Lista 5158.

Tajnik: Mirko Šcurk.

nes toliko govoriči. "Kompetence" niso in ne morejo biti enkrat za vselej določene, temveč se menjajo po potrebi, kakor to zahteva objektivno stanje. Gotovi sektorji našega gospodarstva, ki morajo biti danes neizbežno centralizirani, bodo prešli jutri v kompetenco državnih oblasti. Toda — nasprotno — ne moremo danes obnoviti gotovih sektorjev splošno državnega značaja v gospodarstvu, če ne prevzamejo prehodno naše te naloge državne oblasti, to je, ako jih ne izročimo v njihovo kompetenco.

V glavnem, mislím, moramo danes postaviti vprašanje takole: potrebno je strogo centralizirati razpolaganje z izvori in z njihovo delitvijo, a prav tako tudi razpolaganje z vsadodnevno produkcijo. Toda v pogledu obnove in neposredne delavne kontrole je treba omogočiti maksimalno iniciativo federalnih organov. Pri tem vsakodnevnom delu je treba z ozirom na svetovne potrebe postavljati osnovne razmejitve kompetenc zveznih in državnih oblasti.

"Ta razmejitev", je rekel tovariš Tito v svojem članku "Pomen odlokov AVNOJa", "se lahko vrši že sedaj, v procesu te vojne, a pri tem je treba paziti, da se to dela zelo nazljivo in s popolnim medsebojnim sporazumevanjem". A to pomeni, da se to razmejevanje ne sme prepustiti papirnatim, birokratskim odlokom uradnikov, ki se še niso vživeli v bistvo federacije temveč doslovno, — kakor pravi tovariš Tito — "s polnim medsebojnim sporazumevanjem" med zveznimi in državnimi oblastmi.

3. Tesno je povezano z gornjim vprašanjem tudi dejstvo, da je škodljivi centralizem v veliki meri zadušil tudi iniciativo množic od spodaj. Birokrati so razumeli, da

pomeni centralizirati ta ali drugi sektor, pahniti množice od neposrednega sodelovanja na tem sektorju, odvzeti jim iniciativo in skrb za ta sektor.

Ni je nevarnejše napake od te. Za vse naše uspehe v preteklosti, ko so težave pogosto izgledale za ljudske sile nepremagljive, se imamo zahvaliti iniciativi ljudskih množic od spodaj in sposobnosti naših aktivistov, ki so znali poglobiti v množicah to iniciativo, ki so znali pritegniti široke ljudske množice k sodelovanju v vseh vejah državnega življenja. Kaj morá danes ta iniciativa ni več potrebna? Nasprotno, ona bo vedno potrebna, ona je sestavni del ljudske demokracije. Toda ona je bolj kot kdaj koli potrebna danes, če hočemo našo deželo dvigniti iz ruševin.

Vzemimo na primer naše rudnike, tvornice, ki sploh ne delajo, ali pa ne delajo s popolno kapaciteto zaradi birokratskega vodstva. Ali je zagotovljena polna iniciativa delavcev v podjetju in njihova kontrola v pogledu maksimalne izkoriščanja kapacitete? V zelo mnogih slučajih ni! Ne računa se dovoli na iniciativo delavskih sindikatov, niti delavskega odbora Narodno osvobodilne fronte v podjetju.

Bolj ali manj aktivno delo v naših tovarnah ni danes samo stvar tehničnega vodstva ali lastnika, temveč tudi stvar delavskih sindikatov in stvar Narodne osvobodilne fronte. Treba je v vseh podjetjih pritegniti predstavnike sindikatov in Narodno osvobodilne fronte, kot svetovalce k tehničnemu vodstvu podjetja. Podobno se more postaviti vprašanje tudi na drugih sektorjih našega gospodarstva.

(Se nadaljuje).

LA SOCIEDADES

AGRUP. YUGOSLAVIA LIBRE DE DOCK SUD Y PIÑEYRO

con el CLUB DEMOCRATA YUGOESLAVO

realizan

EL DOMINGO 25 DE NOVIEMBRE en el RECREO "MIRAMAR"

Frente a la Rambla de Quilmes

A TOTAL BENEFICIO DE LOS PUEBLOS DE YUGOESLAVIA

BAILE

desde las 8.30 hasta las 20 hs. con las mejores grabaciones del momento.

BUFFET Y PARRILLA

NOTA:—Los camiones saldrán de nuestra Secretaría: Londres 1249, Dock Sud: 1ro. a las 6.30 hs. — 2o. a las 8 hs.

Un camión sale de Piñeiro, Pozos 138, y uno de Lanús Oeste, Viamonte 1338

El precio por ida y vuelta: \$ 1.—

IMPORTANTE: Es indispensable llevar cubiertos.

CABALLEROS: \$ 1.00, DAMAS: \$ 0.50 — Menores, hasta los 12 años, gratis.

EL PROXIMO PIC-NIC: 27 DE ENERO 1946 EN EL MISMO LUGAR.

RECREO "LLAO-LLAO"

RIO CARAPACHAY

TIGRE, F.C.C.A.

IZBORNA DOMAČA KUHINJA. ČEDNE IN ZRAČNE SOBE
CENE ZMERNE

Se priporoča rojakom

I. OBERDANK

Odbor za Jugoslovansko Primorje v Argentini

je sestavljen iz sledečih društev in organizacij:

Jugoslovansko Društvo "Samopomoc Slovencev"
Delavsko Kulturno Društvo "Lj. Oder"
"Gospodarsko Podporno Društvo Slovencev" — V. Devoto
Slovensko Podporno Društvo "Slovenski Dom"
"I. Cankar" — Saavedra
Primorski Odbar
Udr. Svobodna Jugoslavija — Slovenski Odsek
Udr. Svobodna Jugoslavija — Slovenski ženski Odsek
Udr. Svobodna Jugoslavija — Slovenski Odsek — Piñeyro
Ožji Simon Gregorčičev Odbor
Kobariška Skupina

SLEDEČI BRZOJAV JE BIL POSLAN V BEOGRAD O PRILIKI VOLITVE DNE 11. NOVEMBRA

Maršal TITO,
Beograd.

Udruženja izseljencev iz Trsta, Gorice, Istre v Argentini želimo uspeh listi maršala Tito za enajstega in čestitamo narodni praznik dvajsetdevetega nove Jugoslavije v katero nas morate vključiti.

Odbor za Jugoslovansko Primorje, Samopomoč Slovencev, Dkd. Ljudski oder, Gosp. podpor. dr. Slovencev, Slovenski Dom, Spd. Ivan Cankar, Primorski Odbor, Udr. Svobodna Jugoslavija, Slov. odbor, Slov. ženski odsek, Slov. odsek Piñeyro, Odbor Simon Gregorčič, Kobariška Skupina, Triglav Rosario, Edinost Córdoba.

DA DOBIMO Z DOMOVINO STIKE IN NAVODILA, SMO DNE 18 OKTOBRA POSLALI MINISTRU KARDELI-U SLEDEČI BRZOJAV

Zahvaljujemo Vas za pogumni nastop na londonski konferenci za rešitev naših krajev in Vas prosimo ne popustite. Imamo že več tisoč podpisov izseljencev iz Trsta, Istre in Gorice, ki zahtevajo priključitev Julijske Krajine demokratični in federativni Jugoslaviji, odgovorite kam naj jih pošljemo.

BLAGAJNIŠKO POROČILO (Nadaljevanje)

Od prej objavljeno:	\$ 1.985.80
Nab. pola štev.	
120 Ludvik Furlan	12.—
292 Januar Gregorič	8.—
106 Ludvik Cotič	5.—
117 Jožef Gulič	10.80
141 Viktor Černic	18.50
133 G. P. D. S. Villa Devoto	14.50
137 Alojz Mihelj	28.—
151—160 Kobariška Skupina	154.50
206 Silvan Pečenko	55.50
262 Franc Husu	7.—
272 Jožef Žurga	16.30
253 Alojz Marušič	12.—
406 Franc Mislej	32.—
188 Stefan Bajt	30.—
409 Anton Ličen	23.50
439 Jožef Poles in gospa	18.—
251 Franc Kovač	2.80
261 Mari Marušič	1.—
270 Alojz Kokoravec	28.—
311 Rudi Auguštin	16.—
425 Sl. Jug. Com. Rivadavia	75.—
171 Marija Paulin	52.—
172 Rudi Škalin	10.—
173 Jožef Melinc	4.—
175 Bruno Dreosi	5.—
309 Franc Rutar	5.—
277 Josip Novine	30.—
302 Rudolf Klarič	15.—
174 Ivo Wider	40.—
219 Jug. D. "Triglav" Rosario	199.15
259 Miljo Volčič	12.—
201 Josip Švagelj	14.—
83 Anton Šinigoj	53.—
116 Štanta Odon	13.—
290 Štanta Vilko	11.—
176 Ivan Pahor	31.—
401 Filip Terbižan	16.—
103 Franc Vouk	14.50
137 Josip Zlobec	10.—
213 Boris Zlobec	58.60
260 Boris Zlobec	37.70

SKUPAJ do 6. nov. 1945 \$ 3.185.60

Gašpar Štavar
Blagajničar.

RESTAVRACIJA

IVANČIČ RUDOLF

AÑASCO 2622

Pisma iz Naše Primorske

Naš rojak Rudi Kukanja je prejel od svojega očeta pismo, mož je star sedemdeset let in piše sinu sledeče:

Nabrežina 4 avgusta 1945.

Sporočam Ti da še živi in zdravi, jaz mama, Polda in otroci.

Nam doma je vse zgorelo, bo kmalu dve leti od kar je zgorel Mali Dol, stanovatí smo šli v Tomačevico, Matilda Petelinjeva nam je dala stanovanje. Potem pa, ko je zgorela Tomačevica so nas vsih odvedli v Nemčijo v koncentracijsko taborišče, od tam so nas porazdelili po raznih delih, mi smo opravljali pri kmetih težka dela in skoraj zastoj, niso imeli nobenega usmiljenja do nas. Bili smo na bavarskem blizu Nürnberga, to mesto je vse v razvalinah, na tisoče ljudi je tam zakopanih. Na dan 24. aprila 1945 je prišla sem amerikanska vojska z velikansko silo katere si ni mogoče predstavljati, tukaj so se vsi mirno podali kakor ovce, od strahu so Nemci trepetali in razobešali bele zastave.

Amerikanske vojaške oblasti so dale takoj ukaz da ne smemo več delati za nemške kmete. Potem so nas odvedli v

neko veliko vojašnico v mesto Anspah, kjer smo ostali dva meseca in pol, delali nismo nič, nakar so nas pripeljali domov v naše kraje.

Po naših krajih je vse zapuščeno, nobeden nas ne pozna, ne vemo kaj bo z nami. Tukaj je angleška vojska in se do danes ne ve komu bo pripadala Primorska.

Začasno stanujemo v Nabržini pri bratu Jožefu, potem bomo šli na Brje k stricu Lojzemu. Pri nas je vlika suša, se bo malo pridelalo, beračiti tudi ne bomo mogoče. Draginja je velika; slanina, olje, maslo, stane po tisoč in več lir kg.

Ako se to ne popravi bo velika lakota, za katero že danes ljudje umirajo.

Prej ko so zažgali fašisti Malidol sem bil pod ključem v Trstu (via Coroneo) saj več kaj je tam, to bomo še pisali kaj in kako so fašisti postopali z nami. Sedaj se nahajam brez ničesar, na cesti pod milim nebom.

Prosim tebe, Karlota in Viktorja če Vam je mogoče nam pomagati v tej grozni potrebi.

Sprejmi mnogo pozdravov od Očeta in matere.

DOMINIK.

Mimogrede

kazali svojo zmožnost z orožjem in z glasovnico.

★

Z OROŽJEM IN Z GLASOVNICO

S potekom svobodnih volitev v Jugoslaviji, je zapečaten usoda Petra in njegovih pristašev, toda njih razkrojevalno delo pa v kljub temu ne bo prenehalo. Nekateri se bodo morda sprijaznili z realnostjo, med tem ko drugi bodo podvojili njih podlo gonjo, za katero materialnih sredstev jim ne bo zmanjkalo kakor tudi moralne opore ne. Ne prve ne druge bodo dobili iz strani, danes že svobodnega ljudstva, vdobivali pa morda bodo še v nadalje od onih "demokratov", ki se vedno žele staro reakcionarno Jugoslavijo z Petrom na čelu.

Če zasledujemo količkaj časniškarska poročila stvar nam bo takoj jasna, da se hoče še v nadalje in to ob vsaki priliki očrniti Svobodno federativno Jugoslavijo, toda ves ta njihov trud je zaman, kajti jugoslovanski narodi so po-

Skozi dve leti je vladalo navidezno nekako mrtvilo v Ljudskem odru, to pa nikakor po krivdi članstva, ampak radi posebnih razmer, katere upamo, da so že popolnoma izgnile. V društvu, na splošno je postalo še živahnejše, pričelo se je s privreditvami in upati je, da v kratkem času se društvo dvigne na prejšnjo stopnjo. Mimogrede pa je vredno, da zabeležimo sledeče: Članstvo Ljudskega odra je s svojo zavednostjo in odločnostjo dokazalo, da je pripravljeno žrtvovati vse predno zataji svoj narod.

Da bodo poučeni tudi naši čitatelji na deželi moramo na kratko stvar razjasniti: Pred leti na Vseslovenskem kongresu v Montevideju naši zastopniki so obsodili skupno s ostalimi jugoslovanskimi delegati Draža Mihajloviča ter podprli Narodno Osvobodilno Vojsko kateri na čelu je bil in je Tito. Upoštevali smo sklepe resolucij med tem ko so drugi javno izrekli, da istih ne priznajo, zato so tudi imeli prostost gibanja, med tem ko mi do danes smo imeli razne ovire. Nič zato, članstvo Ljudskega odra je napravilo svojo dolžnost.

RECRO "EUROPA"
Lastnika brata ROVTAR

RIO CARAPACHAY

TIGRE, F.C.C.A.

U. T. 749-589

PRVOVRSTNI HOTEL
z najboljšo KAVARNO in RESTAVRACIJO

Prevoz s postaje TIGRE, F.C.C.A. do Recrea
in nazaj, odrasli \$ 1.—, otroci \$ 0.50

Keglišče, velika plesna dvorana. Prostor za PIK-NIK

TRGOVINA IESTVIN

Oton Turel

ANDRES LAMAS 1265

U. T. 59-1892

Edini slovenski stavbenik v Saavedri
Vam je na razpolago za načrte, betonske proračune in firmo

Andrej Božič

Tehnični konstruktor

DONADO 4876

U. T. 70-6112

Življenje in borba

(Nadaljevanje)

V Španiji se je borilo mnogo Slovencev proti mednarodnemu fašizmu, zato pa iz pisem rojaka M. Gržine nam je deloma pojasnjeno kaj je tja gnalo naše rojake. Na podlagi pisem nam je tudi jasno razvidno, da poznejša uspešna borba OF, je bila mogoča samo radi tega ker v isti so se nahajali tovariši trdnega prepričanja, jeklene volje ter z bogatimi izkuštvami, katera so si pridobili tekom let aktivnega delovanja v delavskih organizacijah. O tem nam potrjujejo pisma.

Gurs, 8. dec.

... drugače živimo od upanja na boljše čase. Se vedno upamo na vrnitev v Jugoslavijo. Pred mesecem dni je jugosl. vlada načelno pristala, da nam dovoli vrnitev. No pozneje pa je menjala to svojo odločitev, vsaj tako iz pisem, ki jih dobivamo iz Jugoslavije zvemo, da tam delavstvo in študenti na svojih manifestacijah javno postavljajo v ospredju vprašanje vrnitve "Spanjolcev" (tako nas v Jugoslaviji imenujejo).

Koncentr. logor 28. III. 1939.

Draga sestra in svaki!

Preteklo je že nekaj let odkar nimam nobene zveze z Vama, ali vendar Vaju zato nisem pozabil. Poprej, dokler sem se nahajal v Beogradu sem Vama pisal na naslov, ki sem ga dobil od mame t. j. calle. ali odgovora nisem dobil.

Zadnjih dvajset mesecev sem se nahajal na fronti v Španiji, od koder Vama bi sigurno pisal, toda nisem mogel vpostaviti zveze z mojo družino, če prav sem to večkrat poiskoval. Kakor izgleda, mama ni dobila mojih pisem, saj tako razvidim iz njenega prvega pisma. Ona popolnoma ignorira kraj mojega bivanja zadnjih dveh let.

Seveda tudi jaz v mojem zadnjem pismu nisem tega pojasnil, ker smatram imajoč v vidu njeno vzgojo in psihologijo, da je bolje če ji to za sedaj zamolčim, zato tudi Vaju prosim upoštevajte to. Vidva bosta pa lažje razumela, težnje in cilje moje borbe.

Moji doživljaji zadnjih dveh let, so preveč številni da bi jih mogel saj deloma tu opisati. Tu je bila serija dramatičnih dogodkov, čestokrat tragičnih, ali tudi mnogo veselih; doba trpljenja in težav, napornih akcij, a z druge strani navdušenja in radosti, sploh dogodkov ki jih poprej nikoli nisem poznal.

Vi ste gotovo spremljali borbo španskega naroda. Saj jo je spremljal ne samo ves proletarijat, nego tudi vse napredno človeštvo. Ta velika borba, po

svoji značajnosti je bila največja poleg ruske revolucije. Bila je borba med napredkom in reakcijo, med svobodo in suženjstvom. Sedaj je nehala prvo dejanje, konca pa ne bo še.

Svet tega poprej ni hotel videti in tako je španski narod napaden od nemškega in italijanskega fašizma, ter sabotiran od francoskega in angleškega kapitalizma po treh letih junaške borbe moral upogniti. Španska borba ravno te dni zadobiva svoj tragični epilog. Vsekakor to je samo začasno, jaz dobro poznam španski narod zato lahko sigurno trdim, da Franco Španije ni osvojil pa je tudi ne bo.

Kar pa se mene osebno tiče, imel sem precej sreče, ter sem izšel iz španske vojske skupno z mednarodnimi brigadami nepoškodovan. Služil sem dva meseca v mednarodni brigadi, devetnajst pa v španski redni vojski; zadnjih dvajset mesecev z stopnjo poročnika.

Sedaj se nahajam v koncentracijskem taborišču, kamor so nas natrpali francoski "demokratje" takoj po prehodu

Pirenejev. Življenski pogoji so prilično isti kot v istoimenskih institucijah Hitlerjeve Nemčije. Ogradili so nas z bo-dečo žico, a na vhodu so vkopani sene-galski črni vojaki s lahki strojnica-mi; okoli taborišča letijo pa na konjih, afriški "moichoiri". Is tega je razvidno, da francoska buržuazija se nas boji, čeprav mi nimamo nikakega orožja in niti slabih namenov.

Spimo na deskah, jemo pa iz vojaškega kotla. Naše zanimanje je v glavnem politična in vsestranska izobrazba. Pogoji za izobrazbo so povoljni, saj v naši jugoslovanski skupini se nahaja 40% intelektualcev, ter se tudi drugače v tej skupini nahaja elita proletarijata našega naroda.

Želja nas vseh je, da se vrnemo v Jugoslavijo. Beogradska vlada nam hoče vrnitev onemogočiti ali mi vemo in čutimo, da nas naši narodi pričakujejo, čutimo tudi potrebo in dolžnost stati ob strani ljudstva v teh kritičnih momentih. Po padcu Češke in Avstrije, Jugoslavija je resno ogrožena, sedanja neljudska vlada je nesposobna, da brani zemljo pred fašizmom, toda mi hočemo slediti pot, ki nam jo je pokazal španski narod.

Slovenija v borbi za svobodo

Mirko G. Kuhel, tajnik SANSa

Po kruhu se navadno sodi, kakšni časi prevladujejo v deželi. V Sloveniji je danes zelo malo kruha. Kvasa sploh ni mogoče dobiti in kar je domačega, je zelo slab. Civilisti uživajo boljši kruh nego vojniki. Vojški kruh — komis — težka masa, podobna pečenemu blatu, pomešanemu z otrobi in je nežiten. Toda kadar je človek lačen, pogoltne vse. Tudi ta "kruh" je povžit do zadnje drobtinice, da si je neslan, zamešen brez kvasa iz grobe koruzne moke, v kateri so včasih še cela zrna in pleve. Mali hlebček takega kruha je namenjen štirim vojakom. Rabili bi ga lahko mesto granate, kajti težak je zadržati, da bi zadetega človeka zbil na tla.

V Sloveniji ni za civiliste nobene soli, pa tudi za vojsko in bolnišnice jo je malo. Celu zavezniški oficirji so morali uživati neslano jed po tri do štiri mesece zaporedoma. Večina soli pride iz Istre in prinašajo jo ženske in dekleta v zameno za koruzo. V daljo 150 in več kilometrov ali skoraj 100 milj hodijo peš, obute le v domače opanke. Sladkor je še večja redkost, oziroma ga sploh ni. Ako je

zaplenjena kaka zaloga soli ali sladkorja, je izročena bolnišnicam, in če še kaj ostane, dobijo vojaki. Partizanske oblasti so čestokrat primorane kupiti sladkor in sol na "črnem trgu" na Hrvaškem ali v okupiranem teritoriju, toda le za uporabo v bolnicah. Civilisti ne dobijo niti zrna soli. Na kmetih pa služi med mesto sladkorja, toda tudi tega navadno vojska vzame.

Čaja in kave ni mogoče najti v Sloveniji. Bolniki pijejo rastlinski čaj. Nekaj kave je lansko leto bilo spuščene v Slovenijo s padali, toda samo za ameriške in angleške oficirje. Za "kavo" služi ječmen, kjer ga je kaj, pa tudi želod in grozdni pečki se žgejo in uporabljajo za preljudbo "čorbo". V sili pride vse prav.

Ko se je Italija predala, so partizani zaplenili velike zaloge makaronov, ječmena in riža. S tem se je vojska preživljala pozimi 1943-1944.

OBLEKA IN ČEVLJI

V Sloveniji pričenejo otroci hoditi okoli bosih že marca meseca. To velja danes tudi za ženske. Toda pripetili so se slučajni, ko so morali otroci tavati pozimi po snegu in ledu brez kakega obuvala. Narod je izredno slabo obut. Vojska prejme vse usnje, za civiliste ne preostaja ničesar. Vsled tega si morajo ljudje sami pomagati — s copatami ali opankami, katere sami izdelujejo iz starih cunj in dru-

Iz Cordobe

Ob priliki druge obletnice proglasaenja Nove Federativne Jugoslavije, bo tukajšnja podružnica Udruženja Svobodna Jugoslavija, organizirala "lunch" in sicer v nedeljo 2. decembra ob 18 uri, v prostorih Slov. Delavskega društva "Edinost", ulica Padre Lozano 263.

"Lunch" ima biti pravi družabni večer, kjer se bomo na primeren način spomnili naših rojakov doma. Torej, vsi zavedni Jugoslavanovani na "lunch"!

Vstopnina: moški \$ 1.00, ženske \$ 0.50.

Odbor podružnice Cordoba
Psje. Humberto Iro. 1922.

Tukajšnji ženski odsek "Svobodna Jugoslavija" se je zadnji čas posebno bavil s pletenjem raznih kosov oblačila za naše rojake v domovini. Tako so spletle: Jožefa Gregorič, 1 kampero za ženske in 1 telovnik za moškega; Regina Mozetič, 1 telovnik za moške in 1 jopič za otroke; Karla Gregorič 1 campero za ženske in 1 telovnik za moške; Ivanka Grbac, 1 telovnik za moške; Marija Bralič, 1 telovnik za otroke; Anica Mesec, 1 kampero za ženske; Margarita Prolec, 1 kampero za ženske; Graciela de Vratnik in njena mati sta spletli: 1 jopo in 2 kamperi za ženske dve kamperi za moške in dve za dečke. Zraven tega je treba pripomniti, da je Graciela darovala tudi volno za 7 kosov, katere so spletle zgoraj imenovane tovarišice. Regina Mozetič je darovala volno in spletla 1 ženski telovnik in 1 jopič za otroke.

Blago v dobrem stanju so darovali: Kučič Jožef, 1 par hlače; Skok Franc, 3 obleke za deklice, 2 jopi in eno majo za moške in 1 obleko za dečke; Stanko Mozetič, tri pare moških hlače, dve srajci in ovratnico; Marija Vever, dve kamperi, dva para hlače za moške in dva za otroke, 4 jopiče za otroke ter 1 oblekco.

Zraven tega je ženski odsek dobil v raznih krajih: 6 spodnjih hlače za otroke, 2 majci, 1 par sandal, 1 par zimskih čevljev in nekoliko manjših daril, kakor sukanec, gumbe itd.

Vse navedeno blago je že bilo odposlano v Buenos Aires.

gače nerabnega blaga. Delo je prvrstno, toda obuvalo ni trpežno, zlasti ne v deževlju ali po mokrem snegu, pri tem je ena ugodnost, da ne vzame namreč dosti časa za izdelavo. Vojska pa ima dobro obutev in vsak bataljon ima svojega čevljarja. Večina partizanov nosi dobre čevlje ali škornje in mnogo teh je nemškega izdelka.

KROJAČNICA

NAJBOLJ BOGATO ZALOŽENA KROJAČNICA

Velika izbira modernih oblek. — Delo na obroke.

STANISLAV MAURIČ

TRELLES 2642

U. T. 59, Paternal 1232

TRGOVINA Z ŽELEZNINO

Zaloga raznovrstnih barv in firnežev

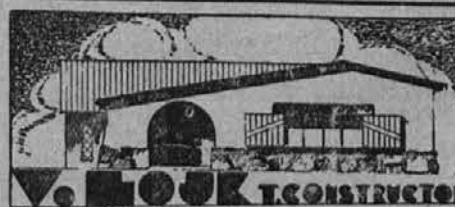
KAZIMIR SIRK

G A O N A 2 3 6 9

U. T. 59-1118

B A Z A R

CENE ZMERNE

PLANOS - CALCULOS
HORMIGON ARMADO
CONSTRUCCIONES

Pedro Morán 5130 U. T. 50-7186
Esc. Lope de Vega 2802 50-5995

P R A V I C A

Editado por las Sociedades D.K.D. Lj. Oder, S.F. D. I. Cankar y Agr. Yug. Libre - Com. Esloveno

JEKŠE EKTOR

MIZARSKA DELAVNICA

Dr. Luis Belaustegui 4466

U. T. 67 - 3621

Kadar se misliš preseliti poslužise PREVOZNEGA PODJETJA

ANTON BLAZINA

PREVAŽANJE PO MESTU IN NA DEŽELO

TRIUNVIRATO 2789

U. T. 54 - 0257

Trgovina čevljev nudi izbiro povrstnih čevljev vseh vrst po res ugodnih cenah.

ŠOLSKE POTREBSČINE

ALBERT BELTRAM

DONATO ALVAREZ 2288

LA PATERNAL

Rojaki! Nudi se vam prilika da ste po zmerni ceni lepo oblečeni

Krojačnica

FRANC MELINC

PAZ SOLDAN 4844

U. T. 59-1356

Vsem cenjenim rojakom SE PRIPOROČA, DOBRO POZNANA

Krojačnica v Villa Devoto

LEOPOLD UŠAJ

Avda. Fco. BEIRO 5380

U. T. 50-4542

MEHANIČNA DELAVNICA

Vsa v to stroko spadajoča dela izvršuje

ANTONO KLINC

TINOGASTA 4386-88

U. T. 50 - 5750

RESTAURACIJA "PRI ŠKODNIKU"

KROGLIŠČE IN KEGLIŠČE

DOBRA POSTREŽBA

JOŽEF ŠKODNIK

AÑASCO 2652

U. T. 59 - Paternal - 8995

FERDINAND COTIČ

Trgovina z železnino, porcelano, steklenino. Vse gospodinjске potrebščine, kuhinjsko posodo emajlirano in aluminjasto, porcelan, steklenino, razno orodje, gradbeni material, itd.

LOPE DE VEGA 2989

vogal Cnel. RAMON LISTA

U. T. 50-1383

Bar in RESTAVRANT "MIRAMAR"

PARRILLA - PRVOVRSTNA KUHINJA - KEGLIŠČE

J. LAH

Avda. Fco. BEIRO 5294

U. T. 50 - 4300

Aclaración necesaria

"Russkii v Argentinie" y sus contradicciones "democráticas"

de septiembre apareció en "Russkii v Argentinie" un artículo titulado "Muerte Política". En dicho artículo se ataca, en primer lugar, al magnífico acto organizado en homenaje al pueblo polaco y en conmemoración del 6º aniversario de la agresión fascista. En nombre de la democracia se ataca al Presidente de dicho Comité, quién decididamente repudió a los divisionistas del gobierno polaco de Londres y se enroló en el movimiento democrático polaco, partidario del auténtico gobierno de unión nacional de Varsovia con Bierut a la cabeza. Por este gesto democrático del Dr. Gruber, se siente indignado el autor de dicho artículo sin firma, hecho éste último que induce a pensar que su autor es el mismo director del periódico.

Más calumnias a las autoridades del movimiento democrático eslavo

El atrevido autor de este escrito divisionista proclama que las masas eslavas ya no tienen confianza en las autoridades del Comité Esloavo y amenaza con una derrota en el próximo Congreso que nadie ha resuelto hacer todavía. Pero en el supuesto caso de que tal Congreso se hiciera en un futuro próximo, las autoridades del Comité Esloavo no se presentarán al mismo con material divisionista alguno. Tienen problemas vitales que plantear con miras a unir el movimiento eslavo en una gran comunidad sin exclusiones y ya se va a convencer al "demócrata" equivocado, autor del artículo, que no sólo afianzarán la unidad de los centros eslavos adheridos al Comité, sino que hasta los mismos lectores de "Russkii v Argentinie" y otros periódicos parecidos, protestarán por la propaganda de calumnias y por la división que se quiere provocar en la familia eslava.

Burla vergonzosa a los sentimientos democráticos eslavos.

En la primera página de dicho periódico aparece la fotografía del dignísimo Mariscal Stalin, líder indiscutible de la unidad eslava, y de la concordia entre los pueblos democráticos del mundo. En la última página se ataca a los polacos demócratas en la persona del Dr.

Gruber, Presidente de su institución, por el hecho de haber dirigido la organización de un acto donde, unánimemente, fué repudiado el nazi-fascismo criminal, y donde fueron depositados, por los concurrentes eslavos, aportes para prestar socorro a las víctimas antifascistas de Polonia. Quizás este último hecho ha molestado al Director? Y si es así, porqué y con que derecho utiliza el nombre de Stalin?

Es hora ya que los eslavos en la Argentina repudien esta propaganda divisionista y no presten apoyo a los elementos que calumnian a las auténticas organizaciones eslavas, tales como su heroico Comité Esloavo, cuyos dirigentes en los momentos difíciles de persecución sufrieron mucho, pero jamás dejaron la bandera de la Unidad de la Familia Esloava. Conocieron la cárcel, las torturas, la presión para abandonar los principios democráticos, el cierre de sus periódicos, la clausura de sus comités, bibliotecas y centros culturales pero no cayeron en la traición.

Nos permitimos, porque lo creemos un deber como eslavos, llamar la atención de la dirección del periódico "Russkii v Argentinie" para que no permita en adelante la intromisión en sus columnas de semejante veneno, pues, de lo contrario, sus propósitos que invocan la democracia serán desvirtuados por los hechos antidemocráticos y extraños a los sentimientos de la colectividad eslava.

Comité Esloavo.

Elegantne obleke po najnovjšem kroju, si lahko nabavite pri

Krojačnici "GORICA"

Franc Leban

WARNES 2191

TRGOVINA JESTVIN

Srečko Turel

TRELLES 1402

U. T. 59-4104

Se priporoča rojakom dobro znana ČEVLJARNICA Delo solidno

L. Brankovič

MORLOTE 138

La Paternal

F. Vouk & L. Rojic

TRGOVINA JESTVIN

TRES ARROYOS 1600

U. T. 59-2153

FRANC ŠTEKAR

STAVBINSKI PODJETNIK — ŽELEZOBETONSKA DELA

PRORAČUNI

RAMON L. FALCON 6371

U. T. 64-3084